

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Cob/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317205072
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8317205072.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Anny Ilčinovej, v sporovej veci žalobcu: Bytové družstvo Petržalka, so sídlom Budatínska 1, 851 05 Bratislava, IČO: 00 169 765, zastúpeného JUDr. Katarínou Kalabovou, advokátkou, so sídlom Krasovského 13, 851 01 Bratislava - Petržalka, IČO: 30867398, proti žalovanému: S. A., N. S. K. XXX XX H. V. XX, F.: XX XXX XXX (pozastavená podnikateľská činnosť), o zaplatenie 4.257,90 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 21Cb/62/2017-112 z 28.11.2018, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 5.505,89 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 207,18 eur od 16.4.2016 do 31.5.2018, 9 % ročne zo sumy 181,46 eur od 16.5.2016 až do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 388,58 eur od 16.6.2016 až do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 328,40 eur od 15.7.2016 až do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 388,58 eur od 16.7.2016 až do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 388,58 eur od 16.8.2016 až do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 388,58 eur od 16.9.2016 až do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 388,58 eur od 16.10.2016 až do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 388,58 eur od 16.11.2016 až do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 388,58 eur od 16.12.2013 až do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 432,28 eur od 16.1.2017 až do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 432,28 eur od 16.02.2017 až do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 446,19 eur od 16.3.2017 až do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 371,84 eur od 16.4.2017 až do zaplatenia a 9 % ročne zo sumy 204,86 eur od 9.7.2017 až do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Konanie v časti o zaplatenie istiny 207,18 eur zastavil. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca podal dňa 18.4.2017 na súd žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 4.257,90 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania z jednotlivých súm mesačných predpisov nájomného. Podaním zo dňa 26.11.2018 žalobca zobrať svoju žalobu čiastočne späť a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 5.505,89 eur spolu s úrokom z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Čiastočné späťvzatie žaloby odôvodnil tým, že dňa 31.5.2018 bolo žalovanému vyhotovené žalobcom vyúčtovanie nákladov za plnenia spojené s užívaním nebytových priestorov za rok 2017 - Dobropis č. 6618000179, v zmysle ktorého žalovanému vznikol preplatok vo výške 207,18 eur. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal svoju žalobu v časti o zaplatenie sumy 207,18 eur späť, súd konanie v tejto časti zastavil. Dňa 1.6.2015 uzatvoril žalobca ako prenajímateľ so žalovaným ako nájomcom Zmluvu o nájme nebytových priestorov J. podľa zákona č. 116/1990 Zb.

o nájme a podnájme nebytových priestorov v znení neskorších predpisov. Na základe tejto zmluvy prenechal žalobca žalovanému do nájmu nebytový priestor v bytovom dome na J. J. Č.. X-X súpisné č. XXXX, na pozemku parcelné číslo XXXX, XXXX vedený katastrálnym odborom Okresného úradu G. na LV č. XXXX, k.ú. G. - K. o celkovej podlahovej ploche 92,76 m² a rampu o ploche 9,72 m². Žalovaný bol oprávnený predmet nájmu užívať na účel výroby, rozvozu a predaja pizze bez podávania alkoholických nápojov. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú od 0.6.2015 do 31.1.2021.

3. Zmluva spĺňala všetky náležitosti podľa § 3 ods. 3 zák. č. 116/1990 Zb., mala písomnú formu a obsahovala predmet a účel nájmu, výšku a splatnosť nájomného a spôsob jeho platenia aj čas, na ktorý sa nájom uzaviera. V zmluve boli nebytové priestory dostatočne špecifikované a identifikované, rovnako boli v zmluve v súlade so zákonom stanovené podmienky podnájmu, výška platby za podnájom a výška platby prevádzkových nákladov. Súd nemal dôvod spochybňovať tvrdenia prezentované žalobcom s poukazom na článok VIII. bod 5 zmluvy, podľa ktorého prenajímateľovi patrí nájomné a MOZP v stanovenej výške až do fyzického odovzdania vyprataneho predmetu nájmu ako aj s poukazom na žalobcovu výpoveď zmluvy zo dňa 16.8.2016, podľa ktorej k výpovedi zmluvy došlo v dôsledku neplatenia nájomného a mesačných preddavkov počnúc mesiacom máj 2016, pričom tieto mali byť hradené do 15. dňa v mesiaci.

4. Zo sumárnej analýzy platieb za obdobie od 1.6.2015 do 17.2.2017 vyplynulo, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradami už v apríli 2016, a keďže k odovzdaniu priestorov žalobcovi došlo až 25.4.2017, žalobcovi v zmysle článku VIII. bodu 5 zmluvy patrí nájomné za toto obdobie, ako aj platby za služby spojené s užívaním nebytového priestoru, preukázané žalobcom, ktoré po odrátaní preplatkov z vyúčtovania nákladov za plnenia spojené s užívaním nebytových priestorov predstavuje sumu 5.505,89 eur.

5. Žalobca si uplatnil voči žalovanému tiež nárok na úroky z omeškania, a keďže medzi zmluvnými stranami boli dohodnuté v článku VIII. bod 4 pre prípad omeškania s úhradou nájomného a poplatkov spojených s užívaním nehnuteľnosti úroky z omeškania podľa § 369 Obchodného zákonníka a nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka a žalovaný sa preukázateľne dostal do omeškania s platením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania tak, ako si ho uplatnil, pretože bol uplatnený v súlade s uvedenými právnymi predpismi.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

7. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný z dôvodov, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom mu ako sporovej strane znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Namietal, že je pravdou, že na adresu trvalého bydliska mu bolo doručené predvolanie na pojednávanie, ktoré prevzal syn. Pretože od prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody bol dlhšiu dobu práceneschopný a potom začal pracovať v zahraničí, požiadal syn v jeho mene o odročenie pojednávania s tým, že chcel byť pred súdom vypočutý. Nebol dôvod na to, aby súd žiadosti nevyhovel. Žiadal, aby bol vypočutý pred súdom. Čo sa týka skutkových tvrdení, zotrval na tom, čo uviedol v odpore a v odvolaní proti predchádzajúcemu rozsudku.

9. Žalobca odvolanie žalovaného považoval v celom rozsahu za nedôvodné. Čo sa týka žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania zo dňa 28.11.2018, poukázal na vyjadrenie súdu prvej inštancie uvedené v napadnutom rozsudku v bodoch 9 až 11. Žiadosť žalovaného o odročenie pojednávania nespĺňala zákonom vyžadované podmienky v zmysle § 183 CSP. Žiadosť podával za žalovaného jeho syn a skutočnosti, na základe ktorých žiadal žalovaný o odročenie pojednávania, žiadnym spôsobom nepreukázal. Súdne konanie je vedené už od roku 2017 a žalovaný doposiaľ nepredložil žiadne právne relevantné dôkazy, ktoré by spochybňovali súdom priznanú pohľadávku v prospech žalobcu. Žalovaný nepredložil žiadne dôkazy, t.j. neuniesol dôkazné bremeno vo veci samej. Žalovaný len spôsobuje prieťahy v súdnom konaní, ktoré znemožňujú tomu, aby žalobca mal k dispozícii exekučný titul, na

základe ktorého by sa mohol domáhať svojho nároku aj prostredníctvom prípadného exekučného konania, ak by žalovaný dobrovoľne nesplnil tento nárok sám na základe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia.

10. S poukazom na uvedené žalobca navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

11. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie.

13. V odvolaní žalovaný neargumentuje žiadnymi novými skutočnosťami v zmysle § 366 CSP, s ktorými by sa súd prvej inštancie riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal, a ktoré by mali za následok zmenu konajúcim súdom zisteného stavu alebo jeho právneho hodnotenia. Z konania pred súdom prvej inštancie i pred odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

14. Vzhľadom na odvolaciu námietku žalovaného, že súd vo veci rozhodol v jeho neprítomnosti bez jeho vypočutia, posudzoval odvolací súd, či postupom súdu prvej inštancie bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom.

15. Podľa § 183 ods. 1 CSP, pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

16. V súvislosti s touto odvolacou námietkou žalovaného poukazuje odvolací súd na to, že pod odňatím možnosti konania pred súdom, vo všeobecnej rovine sa rozumie procesný nesprávny postup súdu, priečiaci sa zákonu, ktorý ma za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania. Na takéto vady konania, ktoré majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, musí odvolací súd prihliadať z úradnej povinnosti, t.j. aj vtedy, ak by v odvolaní uplatnené neboli. Medzi takéto vady sa zaraďuje aj odňatie možnosti konať účastníkovi konania pred súdom. Pritom pod odňatím možnosti konania pred súdom sa považuje taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožnila realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a práva ochrany záujmov (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžso/64/2016 z 8.2.2016) a „podľa ustanovení súdnej praxe Najvyššieho súdu sa odňatie možnosti konania pred súdom rozumie postup súdu, ktorý znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok (teraz Civilný sporový poriadok pozn. odvolacieho súdu) dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a podobne)“ (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 318/2015 z 30.6.2015).

17. Z obsahu spisu je zrejmé, že okresným súdom bol stanovený termín pojednávania na 28.11.2018, a predvolanie na toto pojednávanie bolo žalovanému doručené dňa 22.11.2018, ktoré prevzal syn žalovaného ako splnomocnenec na preberanie pošty. Žalovaný teda o predvolaní na pojednávanie dňa 28.11.2018 vedel. Následne deň pred pojednávaním (27.11.2018) žalovaný prostredníctvom tretej osoby (syna) ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu zahraničnej pracovnej cesty, pričom žiadal o nový termín pojednávania. Prvoinštančný súd uznesením podľa § 180 CSP rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalovaného.

18. Civilný sporový poriadok vychádza zo zásady, že súd má vec rozhodnúť rýchlo a hospodárne spravidla na jedinom pojednávaní (§ 179 ods. 1 a § 157 ods. 1 CSP). Odročenie pojednávania by malo byť preto skôr výnimočné, a to len z dôležitých dôvodov a ak žiada o odročenie strana sporu, súčasne

musí byť splnená podmienka, že od nej nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechala zastúpiť.

19. V posudzovanej veci žalovaný neprítomnosť na pojednávaní nariadenom na deň 28.11.2018 ospravedlnil a požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu zahraničnej pracovnej cesty, ktorú žiadnym spôsobom nepreukázal. Žalovanému však nič nebránilo dať sa zastúpiť splnomocneným zástupcom, ktorý by hájil jeho záujmy na nariadenom pojednávaní dňa 28.11.2018. Nebola teda splnená podmienka pre odročenie pojednávania ktorá predpokladá, že od strany nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechala zastúpiť. Preto súd prvej inštancie nepochybil, keď v neprítomnosti žalovaného konal a rozhodol.

20. Preskúmaním postupu súdu prvej inštancie, s prihliadnutím na všetky okolnosti veci, odvolací súd vyhodnotil postup tohto súdu ako správny, keď na prejednanie veci na pojednávaní dňa 28.11.2018 mal prvoinštančný súd splnené všetky podmienky stanovené zákonnými ustanoveniami §§ 177 a nasl. CSP. Dôsledky pasivity žalovaného v konaní nemôžu byť vyhodnotené ako vadný procesný postup súdu.

21. Navyše, zo žiadneho z ustanovení Civilného sporového poriadku nemožno vyvodiť, že by súd v každom prípade musel vypočuť stranu sporu. Výsluch je iba jedným z dôkazných prostriedkov (§ 195 CSP) a tento súd hodnotí ako každý iný dôkaz. Pri nedostatku výpovede sporovej strany, súd zvaží, či to nie je na ujmu riadneho zistenia skutkového stavu veci. Súd prvej inštancie preto nepochybil, ak majúc za to, že skutkový stav zistený z vykonaných dôkazov stačí na rozhodnutie vo veci samej, žalovaného, ktorý bol v konaní pasívny, v konaní nevypočul. Okresný súd svojím postupom žalovaného nevylúčil z realizácie žiadneho procesného práva, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva.

22. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že žalovaným uplatnený odvolací dôvod nie je naplnený, a keďže iné dôvody týkajúce sa predmetu sporu, ktorými by spochybnil správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie žalovaný neuviedol, odvolaciemu súdu neostávalo iné ako postupom podľa § 387 ods. 1 CSP napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods.1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá ma vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).